

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 949/07
27.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović i Slobodana Dražića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog TP "BB" i umešača na strani tuženog VV, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi poništaja odluka tuženog o dodeli stana, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.I br. 542/06 od 22.02.2007. godine, u sednici veća od 27.09.2007. godine, doneo je:

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.I br. 542/06 od 22.02.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Užicu P I broj 212/05 od 11.04.2006. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca da se poništi odluka Komisije za rešavanje stambenih potreba radnika tuženog preduzeća broj 1289 od 19.05.1997. godine i odluka Upravnog odbora tuženog broj 1677 od 14.07.1997. godine kojima je stan opisan u izreci dodeljen umešaču, da se utvrdi da je po osnovu raspisanog oglasa za dodelu dvosobnog stana od 30.12.1988. godine tužilac prvi na rang listi po broju bodova, i da se tuženi obaveže da donese novu odluku kojom se stan dodeljuje tužiocu u zakup na neodređeno vreme, a u protivnom bi takvu odluku zamenila ova presuda. Tužilac je obavezan da umešaču na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 25.200,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Užicu Gž.I. br. 542/06 od 22.02.2007. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv drugostepene presude tužilac je blagovremeno preko punomoćnika izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP i našao da revizija tužioca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nema ni bitne povrede iz stava 2. tačka 12. istog člana, na koju revizija neosnovano ukazuje, budući da je pobijana presuda jasna, razumljiva i sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi je dana 30.12.1988. godine objavio oglas za raspodelu spornog stana, u kome su između ostalih učestvovali tužilac i umešač na strani tuženog. Po konačno utvrđenoj rang listi Stambene komisije tuženog od 19.05.1997. godine, a po kriterijumima iz Pravilnika o rešavanju stambenih potreba radnika tuženog od 09.03.1987. godine, umešač je bila na prvom mestu rang liste sa ukupno 814 bodova, a tužilac je sa 787 bodova rangiran na treće mesto. Pobijanim odlukama Komisije za rešavanje stambenih potreba i Upravnog odbora tuženog sporni stan dodeljen je umešaču. U vreme objavljivanja oglasa, tužilac je sa suprugom, sinom i kćerkom stanovao u stanu površine 38m² na kome je nosilac stanarskog prava bila njegova supruga, koja je preminula ____199_ . godine. Tužilac je ovaj stan otkupio dana 15.10.1993. godine, i sada ga koristi sa kćerkom, njenim mužem i detetom. Umešač je u vreme objavljivanja oglasa bila bez rešene stambene potrebe i sa suprugom i troje dece stanovala je u stanu roditelja svog supruga. Navedene činjenice na strani tužioca i umešača postojale su i vreme donošenja pobijanih odluka o dodeli spornog stana umešaču.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je u nižestepenim presudama primenjeno materijalno pravo kada je odbijen tužbeni zahtev tužioca za poništaj odluka tuženog kojima je sporni stan dodeljen u zakup umešaču, te da se naloži tuženom da izvrši ponovnu raspodelu i sporni stan dodeli tužiocu.

Naime, pravilan je zaključak nižestepenih sudova da, obzirom na promenjene okolnosti, tužilac nema prvo na dodelu spornog stana u smislu odredbi čl. 33, 34. i 35. Pravilnika o rešavanju stambenih potreba radnika tuženog iz marta 1987. godine. Od objavljivanja oglasa za raspodelu spornog stana 1988. godine, stambena situacija tužioca se bitno promenila budući da je penzionisan, da mu je preminula supruga, sin se odselio, a tužilac je otkupio stan u kome živi 1993. godine. Sve navedene okolnosti postojale su i u vreme donošenja pobijanih odluka tuženog, a umešač je i tada bila lice bez rešenog stambenog pitanja. Zato se i po oceni Vrhovnog suda u sporu pune jurisdikcije promenjene okolnosti uzimaju se u obzir do donošenja sudske odluke.

Umešač sa suprugom i troje dece stanuje u dodeljenom stanu od 1997. godine, pa s toga ovaj stan predstavlja njen dom u smislu člana 8. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Budući da je u

postupku utvrđeno da je pre donošenja pobijanih odluka tuženog preduzeća tužilac delimično rešio svoju stambenu potrebu u stanu čiji je vlasnik, mešanje u pravo umešača na poštovanje doma ne bi bilo u skladu sa postizanjem legitimnih ciljeva iz člana 3. i 34. stav 2. Zakona o stambenim odnosima ("Službeni glasnik SRS", br. 9/85, 18/85, 11/88) i člana 47. Zakona o stanovanju o rešavanju stambenih potreba zaposlenih, niti bi bila uspostavljena proporcionalnost između njenog prava na dom i prava tužioca na dodelu stana radi proširenja prema njegovoj stambenoj situaciji koja je postojala do donošenja prve odluke o raspodeli stana. Stoga se revizijom tužioca neosnovano ističe pogrešna primena materijalnog prava.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR